ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ

, ಏಲೀ! ಏಲೀ! ಲಮ್ಮಾ ಸಬಖ್ತಾನಿ?
! ದೇವರೇ! ಯಾಕೆನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?"

[illegible]

[illegible]

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಬಾಳಿಗಾ ಎಂಡ್ ಸನ್ಸ್, ರಥಬೀದಿ, ಮಂಗಳೂರು.

ಗೊಲ್ಗೊಥಾ

ಅಥವಾ

ಯೇಸುವಿನ ಕಡೆಯ ದಿನ

ಮುನ್ನುಡಿ, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನೊಳಕೊಂಡ
ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ

ಗೋವಿಂದ ಪೈ
ಮಂಜೇಶ್ವರ

1948

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಬಾಳಿಗಾ ಎಂಡ್ ಸನ್ಸ್, ಮಂಗಳೂರು

ನನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರ

ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ದೇವರೆಂಬುದೆ ಸತ್ಯ, ಸತ್ಯವೆಂಬುದೆ ದೇವ
ರೆಲ್ಲ ರಥಕೊಂದೆ ಪಥ— ತತ್ತ್ವವಿದೆ ಭಾವ್ಯಂ,
ಇಂತಖಿಲ ಧರ್ಮಗಳೊಳೇಕ ದೇವನನೋವ
ಲೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿರ ನಿಮಗಿತ್ತೆನೀ ಕಾವ್ಯಂ.

Printed at the Basel Mission Press, Mangalore.
P. I. C. Q. H. No. S. K. 1.—29-1-'48.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಈ ಕವಿತೆ ೧೯೩೧ನೆಯ ಜುಲಾಯಿ ತಿಂಗಳ ೧೧ರಿಂದ ೧೭ನೆಯ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ರಚಿತವಾಗಿ ಮಂಗಳೂರಿನ 'ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ'ಯ ಅದೇ ಮಾರನೆಯ ಅಗೋಸ್ತು-ಸಪ್ತಂಬರ ತಿಂಗಳ ೪ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಮಂಗಳೂರು ಛಾಪಖಾನೆಯವರ 'ತ್ರಿವೇಣಿ'ಯ ೧೯೩೭ನೆಯ ಜನವರಿಯ (IV. ೧) ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಛಾಪಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಿಂದ ಅಚ್ಚಾಗಿ ೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಾಬುರಾಯ ಪ್ರಭುಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಆ ಬಳಿಕಣ ಇದರ ಈ ೨ನೆಯ ಮುದ್ರಣವು ಶ್ರೀ ಬಿ. ದಾಮೋದರ ಬಾಳಿಗರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣ ಅವೆರಡೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಪಾದಕ ಮಹಾಶಯರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಬಾಬುರಾಯ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೂ, ಶ್ರೀ ಬಿ. ದಾಮೋದರ ಬಾಳಿಗರಿಗೂ, ಇದನ್ನೀಗ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿರುವ ಮಂಗಳೂರಿನ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶ್ಯನ್ ಮುದ್ರಣಾಲಯದವರಿಗೂ ತುಂಬ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಯೇಸುವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿರುವೆನಾದರೂ, ಈ ಕವಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಧರಿಸಿರುವುದಾದರೊ ಬೈಬಲಿನ (Bible) ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಯ (New Testament) ಆತನ ಆದ್ಯ ಚರಿತ್ರಗಳೆಂಬ ಮತ್ತಾಯ (Matthew), ಮಾರ್ಕ (Mark), ಲೂಕ (Luke), ಹಾಗೂ ಯೋಹಾನ (John) ಎಂಬವರ ಆ ೪ ಸುವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ತಾನೆ. ಅವಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಆತನ ಕಥೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೀಗದೆ—

ರೋಮಾಯ (Roman) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಔಗುಸ್ತನ (Augustus, ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೨೭—ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೪) ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ್ಗೆ ರೋಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳಪಟ್ಟ ಯೆಹೂದ್ಯ ಅಥವಾ ಯೂದಾಯದ (Judea) ಗಲಿಲಾಯದಲ್ಲಿಯ (Galilee) ನಜರೇತ (Nazareth) ಎಂಬ ಊರಿನ ಯೆಹೂದ್ಯನಾದ (Jew) ಯೋಸೇಫ (Joseph) ಎಂಬ ಬಡಗಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮರಿಯೆ (Mary) ಎಂಬವಳಲ್ಲಿ ಯೇಸು (Jesus) ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ೩೦ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನನಿಂದ (John the Baptist) ಯೋರ್ದನ (Jordan) ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಹೊಂದಿ ತನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು

ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಆಗ ಆತನು ೪೦ ದಿನ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಅದು ತೀರುತ್ತಲೆ ಸೈತಾನನ (Satan) ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದನು.

ತರುವಾಯ ಆತನು ಕಪೆರ್ನೌಮಿಗೆ (Capernaum) ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಬೆಸ್ತರನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾನಾ (Cana) ಎಂಬಲ್ಲಿಯ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿಂದ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಇದೇ ಆತನ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿನ ಪವಾಡ. ಅನಂತರ ಗಲಿಲಾಯದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಲಬಗೆಯ ರೋಗಿಗಳನ್ನೂ ದೆವ್ವಹಿಡಿದವರನ್ನೂ ಮರುಳರನ್ನೂ ವಾಸಿಪಡಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯದೊಂದು ಬೆಟ್ಟಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಪರ್ವತಪ್ರಸಂಗವನ್ನು (Sermon on the mount : ಮತ್ತಾಯ, ಸಂಧಿ ೫–೭) ಮಾಡಿದನು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಯೇಸು ಮುನ್ನಡೆದು ಒಬ್ಬ ಕುಷ್ಠಿಯನ್ನೂ ಅರನಾರಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಶತಾಧಿಪತಿಯ ಆಳನ್ನೂ ಗುಣಪಡಿಸಿ, ನಾಯಿನ (Nain) ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸತ್ತವನೊಬ್ಬ ಯುವಕನನ್ನೂ, ಇತರತ್ರ ಯಾಯಿರನೆಂಬ (Jairus) ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಸತ್ತ ಮಗಳನ್ನೂ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ೧೨ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರಲಿಕ್ಕೂ ವಿವಿಧ ಬೇನೆಗಳನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಆತಕ್ಕಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ಯೇಸು ಗಲಿಲಾಯ ಸಾಗರದ (Sea of Galilee) ದಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪರಲೋಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವು ಸಾಮತಿಗಳಿಂದ ಬೋಧಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಇದ್ದ ೫ ರೊಟ್ಟಿ ೨ ಮೀನುಗಳಿಂದ ೫೦೦೦ ಮಂದಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಕುರುಡರಿಗೆ ಕಾಣಗೊಡಿಸುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮೆರಸುತ್ತ ಕೆಲಕಾಲದ ಬಳಿಕ ಹರ್ಮೋನ (Hermon) ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದನು.

ಒಮ್ಮೆ ಯೇಸು ಸಮಾರ್ಯದ (Samaria) ದಾರಿಯಾಗಿ ಹಾದು ಹೋಗುತಿದ್ದಾಗ ನಡುವೆ ಒಂದು ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯರಾರೂ ಮುಟ್ಟಲೊಲ್ಲದ ಸಮಾರ್ಯದವಳೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿಂದ ನೀರನ್ನು ಇಸಕೊಂಡು ಕುಡಿದನು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆತನು ಇಪ್ಪೇ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ (Mount of Olives) ಹೋದಾಗ, ವ್ಯಭಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಫರಿಸಾಯರು (Pharisees) ತನ್ನ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಈಕೆಗೆ ಏನು ವಿಧಿ? ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ನುಡಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪಾಪವಿಲ್ಲದವನು

ಈಕೆಗೆ ಮೊದಲ ಕಲ್ಲು ಎಸೆಯಲಿ! ಎಂದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಯ್ಗರೆಯುತ್ತಲೆ, ಅವಳಿಗೆ ಅಮ್ಮಾ ಹೊರಟು ಹೋಗು, ಇನ್ನು ಪಾಪಮಾಡ ದಿರು ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಬೆಥಾನ್ಯಕ್ಕೆ (Bethany) ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ೪ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದ ಲಾಜರನನ್ನು (Lazarus) ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನ ತವರೂರಿನವರಾದರೊ ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ಒಲ್ಲದೆ ಹೀಗಳೆದರು.

ಆ ಮೇಲೆ ಯೇಸು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಇರಬೇಕೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಬೋಧಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಯಾವನೊಬ್ಬನು ತಾನು ನಿತ್ಯಜೀವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುವಂತೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆತನಿಗೆ, ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಎಳಸುವವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಚಿತ್ತದಂತೆ ನಡೆದು ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಕರುಣಾಳುವಾದ ಸಮಾರ್ಯದವನ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನೂ ಆತನಿಗೆ ಕಥಿಸಿ, ಅನಂತರ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಿತ್ತುವವನ, ಸಾಸಿವೆ ಕಾಳಿನ, ಹುಳೀ ಹಿಟ್ಟಿನ, ೧೦ ಮಂದಿ ಕನ್ನಿಕೆಯರ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಲವು ಸಾಮತಿಗಳನ್ನೂ, ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಳೆದುಹೋದ ಕುರಿಮರಿಯ, ಕಳೆದುಹೋದ ನಾಣ್ಯದ ಹಾಗೂ ದುಂದುಗಾರನಾದ ಮಗನ ಸಾಮತಿಗಳನ್ನೂ, ದೇವರ ಮುಂದೆ ದೀನಮನಸ್ಕರಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಫರಿಸಾಯನ ಮತ್ತು ಸುಂಕದವನ (publican) ಸಾಮತಿಯನ್ನೂ, ಇನ್ನು ಇತರ ಸಾಮತಿಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ, ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಮಾಡಿದನು.

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಯೇಸು ಒಂದು ಕತ್ತೆಯನ್ನೇರಿ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಡಗೂಡಿ, ಜನಸಮುದಾಯವು ಹೊಸನ್ನ! ಹೊಸನ್ನ! (ಜಯ ಜಯಾ!) ಎಂದು ಜೋಹರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಯೆರೂಸಲೇಮನ್ನು (Jerusalem) ಹೊಕ್ಕು, ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಮಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಬಣಜಿಗರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗಟ್ಟಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕುರುಡರನ್ನೂ ಕುಂಟರನ್ನೂ ವಾಸಿಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆಥಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಬೆಥಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯಾದ ಸೀಮೋನನ (Simon) ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡುತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಸುಗಂಧತೈಲದ ಭರಣಿಯನ್ನು ಆತನಲ್ಲಿ ಹುಯ್ದು ತನ್ನ

ಕೂದಲಿಂದ ಆತನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಒರಸಿದಳು. ಆಕೆ ಮಗ್ದಲದ ಮರಿಯೆ (Mary of Magdala) ಎಂದೂ, ಲಾಜರನ ಸೋದರಿಯಾದ ಮರಿಯೆ ಎಂದೂ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬಳೇ ಎಂದೂ, ಅಲ್ಲ ಅವರು ಇಬ್ಬರೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ.

ಯೇಸು ತನ್ನ ಧರ್ಮದೇಶನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಂದಿನಿಂದ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಂತೆಲ್ಲ ಫರಿಸಾಯರನ್ನೂ, ಸದ್ದುಕಾಯರನ್ನೂ (Sadducees), ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನೂ (Scribes), ಮಹಾಯಾಜಕರನ್ನೂ (High priests) ಮೊದಲಾದ ಯೆಹೂದ್ಯರನ್ನು ಜೆರಳೆತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಅವರ ಕಪಟವನ್ನೂ, ದಂಭಾಚಾರವನ್ನೂ, ಆಷಾಢಭೂತಿತನವನ್ನೂ, ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದ ಸಮಾಧಿಯಂಥಾ ಹೊರಬಿಳುಪನ್ನೂ ಕುರಿತು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅಣಕಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಗದರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು–ಉದಾ. ಅವರ ನಂಬುಗೆಯ ಮೇರೆಗೆ ದೇವರು ಆದಿಯಿಂದ (ಅವರ ಹಿರಿಯರಾದ) ಯೆಹೂದ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ; ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆತನು ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು, ಅವರು ಆತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು; ಆ ಪೂಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ನಿಯಮವೆಂದರೆ ಅವರು ಸಬ್ಬತಿನ (Sabbath) ದಿನವಾದ ಶನಿವಾರವನ್ನು ತೀರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನವೆಂದು ಆಚರಿಸಬೇಕು; ಯೇಸುವಾದರೊ ಅದನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ ಸಬ್ಬತಿನಂದು ಏನೂ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದು ತೀರ ತಪ್ಪು, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾವಂದೂ ಮಾಡಬಹುದು, ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸಾರಿದನು; ಇತ್ಯಾದಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮೆಯ್ಯಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಹಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ಮುಖಂಡರು ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಿಸೋಣ ಎಂದೂ ಹೊಂಚುಹಾಕುತಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಆತನ ೧೨ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಇಸ್ಕರಿಯೋತ ಯೂದನೊಡನೆ (Judas Iscariot) ಆತನನ್ನು ಹಿಡಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಂಚುಮಾಡಿ ಹೊತ್ತು ಕಾಯುತಿದ್ದರು. ಯೇಸು ಸಾವಂದಿನ ನಿನ್ನೆಯ ಗುರುವಾರದ ರಾತ್ರಿ (ಅಂದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಕಾಲಗಣನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಶುಕ್ರವಾರದ ರಾತ್ರಿ) ಆತನು ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಪಸ್ಕ ಹಬ್ಬದ (Passover) ಊಟವನ್ನು ಉಂಡು ತೀರಿಸುತ್ತಲೆ ಯೂದನು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ತುಸ ಬಳಿಕಲೇ ಯೇಸು ಮಿಕ್ಕ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಇಪ್ಪೇ ಗುಡ್ಡವನ್ನೇರಿ ಗೆತ್ಸೇಮನೆ (Gethsemane) ಎಂಬ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾಳೆ ತನಗೆ ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕಿರುವ ಆ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಮನಗಂಡು,

ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯಾದರೂ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬಲ ಸಾಲದು ಎಂದು ಎದೆ ಗುಂದಿ, ತಂದೆಯೇ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಈ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ತೊಲಗಿಸು! ಆದರೂ ನನ್ನ ಇಷ್ಟವಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಂತೆ ಆಗಲಿ! ಎಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಪ್ರಧಾನಯಾಜಕರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಹಿರಿಯರೂ ಮುಂತಾದ ಆತನ ಹಗೆಯವರ ಕಡೆಯ ಓಲೆಕಾರರೇ ಮೊದಲಾದವರ ಪಂಜುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನೊಡಗೂಡಿ ಯೂದನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಯೇಸುವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದೆ ಅವರು ಆತನನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು, ಮಹಾಯಾಜಕನಾದ ಕಾಯಫನ (Caiaphas) ಬಳಿಗೆ ಒಯ್ದರು. ಆತನು ಯೇಸುವನ್ನು ಅಪರಾಧಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಲೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದವರೆಲ್ಲರೂ ಈತನು ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಅರ್ಹನೆಂದು ಕೂಗುಹಾಕಿದರು.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಶುಕ್ರವಾರದ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೆ ಮಹಾಯಾಜಕರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಹಿರಿಯ ಸಭಿಕರೂ ಕೂಡಿ ಯೇಸುವನ್ನು ರೋಮಾಯ ಕೈಸರನ (Caesar) ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಪಿಲಾತನ (Pilate) ಅರಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತಾನು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸನೆಂದು ಈತನು ಕೈಸರನನ್ನು ಎದುರಾಯಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ದೂರಿತ್ತರು. ಪಿಲಾತನು ಯೇಸುವನ್ನು ನುಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಈತನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳಷ್ಟೇ ವಿನಾ ಹೆಚ್ಚು ಆಡಲೂ ಇಲ್ಲ, ಆ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥ ಆತನಿಗೆ ಆಗಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಆತನು ಬೆರಗಾಗಿ, ಈತನಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಕಾಣೆ, ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಈತನಿಗೆ ಮರಣದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸಲಿ? ಅದಲ್ಲದೆ ಈ ಪಸ್ಕಹಬ್ಬದ ನಿಮಿತ್ತ ಒಬ್ಬ ಬಂದಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ವಾಡಿಕೆಯೂ ಉಂಟಷ್ಟೇ? ಯಾರನ್ನು ಬಿಡಲಿ? ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸನೆಂಬ ಈ ಯೇಸುವನ್ನೋ? ಅಥವಾ ದಂಗೆಗಾರನಾದ ಬರಬ್ಬನನ್ನೋ (Barabbas)? ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಕೂಡಿದ ಮಂದಿ ಎಲ್ಲಾ ಬರಬ್ಬನನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಯೇಸುವನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಎಂದು ಆತನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರತಿಮಾತಿಗೆ, ಅವನನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕು! ಎಂದು ಅವರು ಮರಳಿಯೂ ಕೋಲಾಹಲಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಿಲಾತನ ಹೆಂಡತಿ, ನಮಗೆ ಬೇಡೀ ಸತ್ಪುರುಷನ ಗೊಡವೆ, ಈತನನ್ನು ಕುರಿತು ಇವತ್ತಿನ ಮುಂಜಾವದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕನಸು ಬಿದ್ದು ನಾನು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಪಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದಳು. ಮೊದಲೇ ಯೇಸು ನಿರಪರಾಧಿ, ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿದ್ದ ಪಿಲಾತನಿಗೆ ಆಗ ಆ ನಿಶ್ಚಯವು ಸಹಜವಾಗಿ ಇಮ್ಮಡಿಸಿದರೂ, ಆತನನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕೆಂಬ ಜನರ ಬೊಬ್ಬಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ,

ಹಾಗೂ ತಾನು ಆ ಮುಂಚೆ ಯೆಹೂದ್ಯರನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡಲ್ಲ, ಮೂರು ಸಲ ನೋಯಿಸಿದುದನ್ನೂ (ಟಿಪ್ಪಣಿ ೨೧), ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನೆಟ್ಟಗೆ ಕೈಸರ ತಿಬೇರಿಯನಿಗೆ (Tiberius, ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೪—೩೭) ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡುದನ್ನೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಅವರ ತಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗದಿರೆಂದು ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದುದನ್ನೂ ನೆನವರಿಸಿ ಪಿಲಾತನಿಗೆ ಎದೆ ಕುಸಿದು, ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ನೆಮ್ಮದಿಯೇ ಮೇಲೆಂದು ಬಗೆದು, ಆತನು ನೀರನ್ನು ತರಿಸಿ ಈತನ ಸಾವಿಗೆ ತಾನು ಹೊಣೆಯಲ್ಲ! ಎಂದು ತನ್ನ ಕೆಯ್ಗಳನ್ನು ತೊಳಕೊಳ್ಳುವುದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ ಹೊಣೆ! ಎಂದು ನೆರವಿ ಅರಚಾಡಿತು. ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಯೇಸುವಿಗೆ ಮರಣಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಅವನನ್ನು ರಾಣುವೆಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು.

ರಾಣುವೆಯವರು ಅವನಿಗೆ ಕೆಂಪು ಹಚ್ಚಡವನ್ನು ಹೊದಿಸಿ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವಿಟ್ಟು, ಬಲಗೆಯ್ಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತವಿತ್ತು, ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸನೇ ಸ್ವಸ್ತಿ! ಎಂದು ಅವನ ಮುಂದೆ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿ, ಆ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಆ ಮೇಲೆ ಅವನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಅವನಿಗೆ ತೊಡಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗೆ ಏರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನ ಹೊರಗುಳ್ಳ ಗೊಲ್ಗೊಥಾ (Golgotha) ಎಂಬ ದಿನ್ನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು, ಅಂದೇ ಸಿಲುಬೆಗೆ ಇಕ್ಕಲಿದ್ದ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಆ ಶುಕ್ರವಾರದ ನಡುಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಸಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿಸಿದರು. ಹಾದುಹೋಗುವವರೂ ಯಾಜಕರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಹಿರಿಯರೂ ಆತನಿಗೆ ಬಾಯಾರೆ ಕಟಕಿಯಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಆತನು ಅವರನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿದನು. ಆಗಳಿಂದ ೩ ತಾಸುಗಳ ತನಕ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದಪ್ಪಾನೆ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯಿತು. ಆಗ್ಗೆ ಯೇಸು, ಎಲೀ ಎಲೀ ಲಮಾ ಸಬಖ್ಥಾನಿ? ದೇವರೇ ದೇವರೇ ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಕೆಯ್ಬಿಟ್ಟೆ? ಎಂದು ಕೂಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ತಂದೆಯೇ ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಒಡನೆಯೇ ಭೂಮಿ ಅದುರಿತು. ಕಾವಲಿನ ರೋಮೀಯ ಶತಾಧಿಪತಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡು, ಈತನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ದೇವಕುವರನೇ ಸರಿ ಎಂದನು. ನೋಡ ಬಂದವರೆಲ್ಲ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೆ ಹಿಂದೆರಳಿದರು. ಮಗ್ದಲದ ಮರಿಯೆಯಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಆತನ ಮೋರೆಯನ್ನೇ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ತಿಂಗಳು ಮೂಡಿತು.

ಸುವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ೩೦ನೆಯ ವರ್ಷದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೆ

ಹಾಕಿದ ವರೆಗಣ ಮಾತ್ರ ಕಥೆ ಇದೆ. ಆತನ ಧರ್ಮದೇಶನೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಎರಡೇ ವರ್ಷವೆಂದೂ, ಅಲ್ಲ ಐದೊ ಏಳೊ ವರ್ಷವೆಂದೂ, ಅಂದರೆ ಆತನ ಜೀವಮಾನ ೩೨ ವರ್ಷವೆಂದೂ, ಅಲ್ಲ ೩೫ ಅಥವಾ ೩೭ ವರ್ಷವೆಂದೂ ಊಹೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಆತನು ಹುಟ್ಟಿದ ವರ್ಷ ಇಂತಹದೇ ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತನ ಮರಣದ ದಿನವಾದರೂ ಕ್ರಿ. ಶ. ೩೦ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ ೭ನೆಯ ತಾರೀಕು ಶುಕ್ರವಾರವೆಂದೂ,[೧] ಕ್ರಿ. ಶ. ೩೩ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ ೩ನೆಯ ತಾರೀಕು ಶುಕ್ರವಾರವೆಂದೂ,[೨] ಇತ್ಯಾದಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಕವಿತೆಯ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ಕುರಿತು ಕೊನೆಯದೊಂದು ಮಾತು. ಮೊದಲ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ (Shakespeare), ಮಿಲ್ಟನ್ (Milton) ಮೊದಲಾದ ಆಂಗ್ಲ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯ ‘ಸರಳ ರಗಳೆ’ಯಿಂದ (Blank verse) ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ತೋರಬಹುದಾದರೂ, ಆ ಭಾವನೆ ಬರೇ ಹೋಲುವೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಬಹುದಲ್ಲದೆ ಇದರ ಜೀವಾಳವನ್ನು ಕುರಿತಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಂಗ್ಲ ಸರಳ ರಗಳೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚರಣದಲ್ಲಿ ೩-೩ ಮಾತ್ರೆಗಳ ಗುರ್ವಂತವಾದ ೫ ಗಣಗಳ ಒಟ್ಟಾರೆ ೧೫ ಮಾತ್ರೆಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದರೆ ೫-೫ ಮಾತ್ರೆಗಳ ೪ ಗಣಗಳ ಒಟ್ಟಾರೆ ೨೦ ಮಾತ್ರೆಗಳಿವೆ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚರಣವೂ ಗುರ್ವಂತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ, ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೪೨ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಪಂಪನ ಆದಿಪುರಾಣದಲ್ಲಾದರೊ (VII. ೨೭ ಮತ್ತು ೨೮ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳ ನಡುವೆ) ನಮ್ಮ ಛಂದಸ್ಸಿನೋಪಾದಿಯದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚರಣದಲ್ಲಿ ೫-೫ ಮಾತ್ರೆಗಳ ೪ ಗಣಗಳುಳ್ಳ ‘ಲಲಿತ ರಗಳೆ’ ಇದೆ. ಅತಏವ ನಮ್ಮ ಛಂದಸ್ಸು ಪಂಪನ, ಅಥವಾ ಅವನಿಗೂ ಹಿಂದಣ, ಆ ಲಲಿತ ರಗಳೆಯದೇ ನೆಟ್ಟನೆಯ ಪುತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಥಾ ಆಂಗ್ಲ ಸರಳ ರಗಳೆಯ ಅನುಕರಣೆಯಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ಲಲಿತ ರಗಳೆ ಎನ್ನಬಹುದೆಂದರೇನೋ ಸರಿಯೇ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ತಕ್ಕಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇದೆ—ಅದರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ೨-೨ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಾಕ್ಷರ ಪ್ರಾಸವೂ ಇದೆ, ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸವೂ ಇದೆಯಾದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅದಾವ ಕಟ್ಟೂ ಇಲ್ಲ, ನಿಟ್ಟೂ ಇಲ್ಲ; ಹೆಚ್ಚೇಕೆ? ಪಂಪಭಾರತದಲ್ಲಿಯ ರಗಳೆಗಳಂತೆ (I. ೫೮; III. ೨೨; IV. ೧೦) ಪ್ರಾಸದ ತೊಂದರೆಯೇ ಇಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಆ ಲಲಿತ ರಗಳೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧ

---

೧ Moffatt; *Everyman's Life of Jesus;* H. G. Wells: *Short History of the World.*

೨ Renan: *Life of Jesus.*

ವಾದ ದ್ವಿಪದಿಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟಯಿಸಿದೆಯಾದರೆ, ಇದರ ಒಂದೊಂದು ಖಂಡದಲ್ಲಿ
ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಚರಣಗಳು ಇರಬೇಕೆಂಬ ಆ ನಿಯಮವೂ ಇಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೂ ಚರಣಗಳ
ಇರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟಾದರೂ ಭೇದವಿದ್ದಿರುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ಹೇಗೆ
ತಾನೆ, ಲಲಿತ ರಗಳೆ ಅದರ ಮಾತೃಕೆಯೇ ಆದರೂ, ಅದರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಲಲಿತ
ರಗಳೆ ಎನ್ನಬಹುದು? ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯೇ ಹೆಸರಿಕ್ಕಬೇಡವೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹಜ
ವಾಗಿ ಏಳುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನಾದರೊ, ಕನ್ನಡದ ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಾರ
ಣವೊ ಅಕಾರಣವೊ ಆದ ಆಯಾ ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟು
ರೂಢಿಸಿರುವ ಈ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಪ್ರತಿ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ೫-೫
ಮಾತ್ರೆಗಳ ೪-೪ ಗಣಗಳೂ (ಪ್ರತಿ ಖಂಡದ ಕೊನೆಯ ಚರಣದ ಅಂತಿಮ
ಗಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿರಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ತಾನೆ ಗುರ್ವಂತವಾದ ೪ ಮಾತ್ರೆಗಳೂ)
ಇದ್ದು ಇದು **ಝಂಪೆ** ಎಂಬ ಲೋಕವಿಶ್ರುತವಾದ ತಾಳವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಪ್ರತ್ಯ
ಕ್ಷವಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಇಳಿಯಷ್ಟಾದರೂ ತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ, ಈ
ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ **ಝಂಪೆ** ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವೇ ನೇರಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು
ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಿಸಬಹುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ **ತ್ರಿಪುಡೆ** ಎಂಬ ಹೆಸರು
ವಾಸಿಯಾದ ತಾಳಕ್ಕೆ ಒಡಗೂಡಿರುವುದರಿಂದ **ತ್ರಿಪುಡೆ** ಎಂದು ಹೆಸರಾದ
ಛಂದಸ್ಸಿನ (ರಾಜಶೇಖರ ವಿಲಾಸ, XIII. ೧೨೧—೧೨೮) ಉದಾಹರಣೆಯ
ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಬೆಂಬಲವೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಇತಿ ಶಮ್.

ಮಂಜೇಶ್ವರ
ಸರ್ವಜಿತ್ ಸಂ। ತುಲಸೀ ದ್ವಾದಶಿ
೨೫ ನವಂಬರ ೧೯೪೭

ಗೋವಿಂದ ಪೈ

ಗೊಲ್ಗೊಥಾ

ಅಥವಾ

ಯೇಸುವಿನ ಕಡೆಯ ದಿನ

ಕೋಳಿ ಮೂರನೆ ಬಾರಿ ಕೂಗಿ ಯೇಸುವ ಕೊಲ್ಲ
ಲೆಳಸಿದ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯೊಲು ಸುಮ್ಮ
ನಾಗೆ, [೧]ಕಾಯಫನಕಟ ನಡಸಿದ ವಿಚಾರಣೆಯ
ಕಟ್ಟನೀತಿಗೆ ಹೇಸಿ ಬೆಳುಗದಿರನಿಳಿವೋಗೆ,
[೨]ಜಗದ ಪಾಪದ ಸಾಲವಿಂದು ಹರಿದವುದೆಂದು
ಸಾರೆ ತಂಗಾಳಿ ಸುತ್ತಲು ತೀಡೆ, ದಿವಕಿಂದು
ದೇವಕುವರಂ ಮರಳಿ ಬಹನೆಂಬ ಗೆಲುವಿಂದ
ದೇವದೂತರೆ ಬಾರಿಸುವರೊ ಮಂಗಲವಾದ್ಯ
ವೆನಲು ಮುಂಬಕ್ಕಿಗಳ ಮೇಳವಂ ವೊಳಗಾಡೆ,
ಇಂದಿನೀ ದುರ್ದಿನವ ಮೂಡಿಸುವೆನೆಂತೆಂಬ
ಚಿಂತೆಯಿಂದಿನನಂದು ಮುಗಿಲ ಮುಸುಕಂ ತೊಟ್ಟು
ಮೊಗಮರಸೆ, ನೇಸರಂ ಸೆರೆಬಿಗಿದು ರಾತ್ರಿಗೊ
ಪ್ಪಿಸುವ ಮೋಡದ ಗಡಣದಂತೆ ಕೈಸೆರೆವಿಡಿದ
ಯೇಸುವಂ [೩]ಕೈಸರನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಪಿಲಾತನರ
ಮನೆಗೊಯ್ದು, ತಾವಿನ್ನು [೪]ಪಸ್ಕಹಬ್ಬವನುಣದೆ
[೫]ರೋಮಕನ ಮನೆಹೊಗಲು ಮಡಿಗೆಡುವೆವೆಂದಳುಕಿ
ಹೊರಗೆ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳಾ ಯೆಹೂದ್ಯರು ತಳುವಿ,
ರಾಜಭಟರಿಂ ತಮ್ಮ ಮನವಿಯಂ ದೊರೆಗರುಹೆ,
ದೊರೆಯಾತನಂ ನ್ಯಾಯವೇದಿಕೆಗೆ ತರವೇಳೆ,
[೬]ಗಬ್ಬಥಕೆ ಬಂದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಮುಂದೆ
ಯೇಸುವಂ ನಿಲಿಸಲಿದೊ [೭]ಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಯೆ
ವೆಂಟಣಿಸಿ ಕುಳಿತದರ ಫಲವ ಮೆಲಲಾರದದ

ಸಕ್ಕಜದೊಳೀಕ್ಷಿಸುವ "ಹಳೆಯ ಹಾವೆಸೆ, ಹೊಸ್ನ
ಗದ್ದುಗೆಯನೇರಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ತನ್ನೆದುರಲ್ಲಿ
ನಿಂದ ಯೇಸುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದನಾ ಪಿಲಾತಂ.

ಏನರಿವನಾ ರಜೋವಮತಿ ರೋಮಕಂ ತನ್ನ
ಮುಂದಿರುವ ಸತ್ತ್ವಮೂರ್ತಿಯ ಸತ್ತ್ವವನೊ? ಸತ್ಯ
ವಿಗ್ರಹನ ಸತ್ಯವನೊ? ನಿತ್ಯಸುಂದರನಾತ್ಮ
ಸೌಂದರ್ಯವನೊ? ಬಡವನೀತನೇನಕ್ಕೆ ತನ್ನ
ಹುಟ್ಟು ಬಡಗಿಯ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಧರ್ಮವಂ
ಸಾರ್ವನೆಂದಿಂತಕಿಂಚನನಾಗಿ ದಿನಕೊಂದು
ಕೂಳಿಲ್ಲದಿಂತು ಕೃಶವಾಗಿರುವನೆಂದು ಕನಿ
ಕರಿಪನಲ್ಲದೆ, ದ್ದೇವಸುತಸಿಂದ ಮೇಣಸ್ಯ
ಶ್ರೀಮಂತನಿಲ್ಲ, ಬದುಕಿರುವಂದೆ ದೇವರಲಿ
"ಸಾಯುಜ್ಯವಡೆಯೆ ಪಾತಕಿ ಮನವ ನೇರ್ವಡಿಸೆ
ಧ್ಯಾನೋಪವಾಸವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಪಥವಿಲ್ಲ"
ವೆಂದು ಲೋಕಕೆ ಸಾರಲದನೆ ತಾನಾಚರಿಸಿ
ಬಡವಾದನಿವನೆಂದರಿವನೆಂತು ರೋಮಕಂ?
ಮನೆಮಾರು ಮಾಡಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಬಾಳದಿಂ
ತಲೆವನೇತಕೆ ಬೆಸದರೊಡನೆ, ಹರೆಯವನೇಕೆ
ಮುರಳಿನೊಂಟಿಯೊಲಿಂತು ದುಂದುಗೆಡಿಸುವನೆಂದು
ಮನದಿ ಹೀಗಳೆವನಲ್ಲದೆ, ಲೋಕವಿವನ ಮನೆ,
ಲೋಕರುದ್ಧಾರಣವೆ ಮನೆವಾರ್ತೆ, ಪಾಪದಿಂ
ಪಾಪಿಗಳನೆತ್ತೆ ಬಾಳ್ವೆಯ ತೆತ್ತ ಬೆಸದರೀ
ತನ ಬಳಗವಿಳೆಯ ಹೇರಿದ ಭಾರ ಹೊರುವ, ಸಂ
ಕಷ್ಟಗಳ ಮುರ್ಬುವ ದಾಂಟಿಸಿ ಪಾರಗಾಣಿಸುವ
ಒಂಟಿ ಇವನೆಂದಾ ಪಿಲಾತನಕಟರಿವನೇಂ?
ಇದೊ "ಯೆಹೂದ್ಯದೊಳಿರುವ ದೇಸಿ ಪರದೇಸಿಯ
ತನುಮನಧನಂಗಳಂ ಸೂರೆಗೊಂಡಕಟೊಂದು
ಕಣ್ಣ ಕೂಟಕೆ ದೊರೆಯದಾಕ್ಕೆ, ತನ್ನೆನಿತೆನಿತೊ
ಹೊಸ್ನಂಬುಗಳಿಗೆ ಗುರಿವಡದಾಕೆ, ರೋವಿಾಯ

ಸಮ್ರಾಜನಿವಳನರಿವೊಡನೆ ತನ್ನರ್ಧಾಂಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಳುವಾಕೆ, ಯೂದಾಯದ ಹೆಲೇನಳೆನೆ,
ಕ್ಲಿಯೊಪಾತ್ರಳೆನೆ, ಮದನನೆಸೆದಿಹ ಜಗನ್ಮೋಹ
ನಾಸ್ತ್ರಮೆನೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರತಿಯೆನೆ ಜಸಂಬೆತ್ತ
ಮಗ್ದಲದ ಮರಿಯಳೀ ಯೇಸುವಿಗೆ ಮನಸೋತು
ತನ್ನದೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ಬಡತನವನುಟ್ಟವನ
ಬೆಂಬಳಿಯ ತೊತ್ತಾಗಲಾವ ಭಾಗ್ಯವಿದೆಂದು
ತುಟಿಗಚ್ಚಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರ ಬಿಟ್ಟನಲ್ಲದೆ, ಸುಖದ
ಮಿಗಿಮಿಗಿಲಿನಿಂದಾಕೆ ಬೆಂದು ಮನನೊಂದು ಭುಗಿ
ಭುಗಿಲ್ವ ಕಾವರಕೆ ದಾವರಿಸಿನ್ನು ಮರುಭುವಿಯ
ಹಕ್ಕಿಯೊಲು ನೀರಡಸಿ ಬಂದಿವನ ತಣ್ಣುಡಿಯ
ನೀಂಟುತೀ ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಬುಗ್ಗೆಯ ಬುಡದಿ
ಗುಣಕೆ ಸಲ್ಲನ ಪ್ರೇಮಧರ್ಮದಾಸ್ಯವನಾಂತು
ತಂಗಿರುವಳಾ ಮರಿಯಳೀ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರೇಮ
ವಲ್ಲರಿಯ ಪಿಕವೆಂದು ಬಲ್ಲನೆ ಪಿಲಾತಂ?

ಸಾಕೆನ್ನ ಮನಸೆ ನಮಗೇನಾತ್ಮತೃಪ್ತನಾ
ಶುಷ್ಕಹೃದಯನ ಬಗೆಯು ಗೊಡವೆ? ನೀನೆಮ ನೋಡ
ಲೋಕದುರುಪಾಪವಂ ಹೊತ್ತ ಕುರಿಮರಿಯಂತೆ,
ಗಿಡುಗಗಳ ನಡುವೆ ತೊಡರಿದ ಕಪೋತಕದಂತೆ
ನಿಂದಿರುವ ಮನುಜಸುತನಾ ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನ!
ನರತನುವನಾಂತು ಮೂವತ್ತೆರಡೆ ವಯಸಂತೆ,
ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೆಯ್ಯ ಕಾಲನಳಸದ ಚೆಲುವ
ನರನೊ ನಾರಿಯೊ ಪೇಳಲಸದಳಂ!—ಹೆಣ್ಣಿಗೆಯ
ನಯನದಿ ಭವಿಷ್ಯವಂ ತಿವಿವ ಪುರುಷನ ದೃಷ್ಟಿ,
ಹೆಣ್ಣೆದೆಯ ಮಾರ್ದವದಿ ಗಂಡಿನ ಮನೋದಾರ್ಢ್ಯ,
ತಾಯ ಲಲ್ಲೆಯೊ, ತಂದೆಯಕ್ಕರೆಯ ಜಂಕಣೆಯೊ!
ಇಹಪರದ ನಡುವೆ ನೆಟ್ಟನೆಯ ನಿಶ್ರೇಣಿಯೆನೆ
ನಿಂದಿಹನ ನೋಡ! ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದೇಕಾಂತ
ದಾಡುಂಬೊಲವೊ ಪೃಥುಲಮವ್ರಲಿನ ಲಲಾಟವದೊ

ನೋಡ! ಮಾರನ ತರಿದ ನಿಡುವಾಳೊ ನಾಸಿಕವೊ
ನೋಡ! ಮೊಗತುಳ್ಳುಕುವಾ ತಂಬೆಳಕೊ ಪ್ರೇಮಾಂಬು
ನಿಧಿಯನುಬ್ಬರಿಸುವಮೃತಾಂಶು ಕಾಂತಿಯೊ ನೋಡ!
ನೋಡ °*ಗಲಿಲಾಯ ಸಾಗರದೊಲು ವಿಶಾಲ ವ
ಕ್ಷವನಂತೆ ಗಂಭೀರವಂತೆ ಪ್ರೇಮಾಧಾನ
ಹೃದಯವಂ ನೋಡ! ವಜ್ರದ ಹರಳೊಳಡಕವಾ
ಗಿರುವ ದ್ರವಾಗ್ನಿಯಂತಾಫಾಲಗುಲ್ಫಮಾ
ನಿಪ್ಪಟ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ದೀಧಿತಿಯ ನೋಡ!
ನೋಡ ನೋಡಂದಿನಿಪ್ಪತ್ತು ಶತಕದ ಹಳೆಯ
ಕಾಲನಾ ಕನ್ನಡಿಯಿಸಿಂದಿನೀ ಜವನಿಕೆಗೆ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಸೊಂಪ ಜಗದುಂಬಿಸುವ ಪೆಂಪ
ತನಗೆ ತಾನೆಣೆಯ ದೇವಾತ್ಮಜಾತನ ನೋಡ!
ಆಪನಿತು ನೋಡ, ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡೀಗಳಿದೊ
ಈ ಹರೆಯದೀ ಶೋಭೆಯಿಾ ಜಗತ್ಪ್ರೇಮದೀ
ಸುಜ್ಞಾನದೀ ಶಾಂತಿಯಿಾ ಮಹಿಮೆಯಿಾ ಜಿತಾ
ತ್ಮತೆಯಿಾ ತಪಃಶಕ್ತಿಯಿಾ ಧರ್ಮದೀ ಮನುಜ
ದೇವತನದೀ ಸುಧಾಸಿಂಧು °*ಯೋರ್ದನಿನಂತೆ
ಸುರಿವುದಕಟಾ ಮೃತಸಮುದ್ರದಲಿ ನೋಡ!

Jordan river falls in to Dead Sea.

ಗದ್ದುಗೆಯಿನೆದ್ದಾಗಳಾ ಪಿಲಾತಂ ನೆರೆದ
ನೆರವಿಗಿಂತೆಂದನೀತನೊಳಾವ ತಪ್ಪಿವನ
ನೇಕೆ ತಂದಿರಿ? 'ದಂಡನೀಯನಲ್ಲದೆ ವೃಥಾ
ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೀತನಂ ತಂದು ನಿನಗೊಪ್ಪಿಪೆವ?'
ಎಂದುದಾ ಮಂದಿ. 'ಅಂತಾದಡಿವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ದಂಡನೀತಿಯೊಳೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ವಿಧಿಸಲಾಗದೇಂ?'
'ಯೇಹೂದ್ಯರೆಮ್ಮಕಟ ಶಾಸನದಿ ವಧದಂಡ
ನೆಡೆಯಿಲ್ಲ, ನಾವಾರನಾದೊಡಂ ಕೊಲಬಾರ
ದೆಂದೆ ಹನನೀಯನೀತನನಿಲ್ಲಿಗೊಯ್ದು ರೋ
ಮಿಾಯ ಶಾಸನಕೊಪ್ಪಿಸಿಹೆವಲ್ಲದೆ ಬಗೆಯ

ಲೆಂತೊ ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿಯಂತೆ ರಾಜದ್ರೋಹಿ
ತಾನಿವಂ! [೧೩]ಕೈಸರಗೆ ತೆರಿಗೆಯಂ ತೆರಬಾರ
ದೆಂದು ಮಾಣಿಸಿದವಂ! ಯೇಹೂದ್ಯ ಜನಪದಕೆ
ತಾನೇಕರಾಜನೆಂದಮುಮ ಸಾರುವನಿವಂ!
ರೋಮಿಾಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆ ವಿನಾ ನಮಗನ್ಯ
ನೃಪನುಂಟೆ? ರೋಮರಾಜನೊಳಿಂತು ಮಾರ್ಮಲೆವ,
ಜನರ ಮಾರ್ಮಲೆಸುವೀ ಪರಿಯ [೧೪]ರಾಜಜಿಘಾಂಸು
ಗೆಮ್ಮ ಬಡ ಧರ್ಮದಂಡವೆ ಸಾಕೆ? ಕೇಳವನ,
ತಾನಾರೆನುವನೆಂದು ಕೇಳೊಡೆಯ! ನಮ್ಮ ನುಡಿ
ನಂಬದೊಡೆ, ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗಳ ನಂಬಲೊಲ್ಲೆಯೇಂ?'
ಅಂತವರೊಳೊಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ತೊಡಗಿ ಬಳಿಕೆಲ್ಲ
ರೊಂದಾಗಿ ನರಿಗಳಂತೊದರಲಿತ್ತಧಿಕಾರಿ
ಯೇಸುವಂ ನೋಡುತ 'ಯೆಹೂದ್ಯರರಸನೊ ನೀನು?'
ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಂತಿನಿದಾಗಿ
ನೀನದನೆ ನುಡಿದೆಂದು ಯೇಸು ಕಿರುನುಡಿದಂ.

ಅಂತೆನೆ ಪಿಲಾತನಾತಗೆ 'ನಿನ್ನ ಜನಪದವೆ
ನಿನ್ನ ಯಾಜಕರೆನಗೆ ನಿನ್ನನೊಪ್ಪಿಸುವಂತೆ
ನೀನೇನ ಗೆಯ್ದೆ?'ಎನೆ, 'ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವಿದಲ್ಲ,
ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಬೇರೆಡೆಯೆ ಇದೆ' ಎಂದವಂ
ಮರುನುಡಿಯೆ, ಮರಳಿ 'ನೀನಂತೆನಲು ಅರಸನೇ?'
ಎನೆ ಪಿಲಾತಂ, 'ಕಾಲವದನೆ ನಿನ್ನಿಂದ ತಿರಿ
ತಿರಿಗಿ ನುಡಿಸುವುದೈಸೆ? ನನ್ನ ರಾಜತೆಗೊಂದೆ
ಸತ್ಯವನಿತರ ಸಾಕ್ಷಿ! ಸತ್ಯವೆನ್ನಯ ರಾಜ್ಯ!
ಸತ್ಯವನ್ನೀಡೇರಿಸುವ ರಾಜನಾಂ ಗಡಾ!'
ಎಂದನಾ ಯೇಸುವದಕಾ ಪಿಲಾತಂ ನಕ್ಕು
ಸತ್ಯವೆಂದೆಯ? ಸತ್ಯವೆಂದರೇನೆಂದುಸುರಿ,
'ಇದೊ ಯೆಹೂದ್ಯರೆ, ಇವನೊಳೇನುಮಪರಾಧವಂ
ಕಾಣೆ; ತಾನರಸೆಂದರೇನು? ತನ್ನಯ ರಾಜ್ಯ
ವೀ ಲೋಕದಲ್ಲವೆನೆ, ಸಾರ್ವಭೌಮನಿಗೆಂತು

ಪ್ರತಿಯೋಗಿಯಹನಿವಂ? ವಿಧಿಸೆ ಮರಣವನಿವಗೆ
ಕಿರಿದಾನುಮಪರಾಧವೆಲ್ಲಿ? ಮೇಣಿದೊ 'ಪಸ್ಕ
ಹಬ್ಬದೀ ದಿನದೊಳಪರಾಧಿಯೊರುವನ ಬಿಡಿಸಿ
ಕೊಳುವುದದು ನಿಮ್ಮ ಕಟ್ಟಳೆಯೈಸೆ? ಆದರಂತೆ
ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲೆ ಯೆಹೂದ್ಯರರಸನೀ ಯೇಸುವಂ?
ಯಾರನಾಯ್ವಿರಿ? ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬುವೀ ಯೇಸುವನೊ?
ಮೊನ್ನೆ ದಂಗೆಯಲಿ ಕೊಲೆಗೆಯ್ದ 'ಬರಬ್ಬನನೊ?'
ಎನೆ ಪಿಲಾತಂ, ನೆರವಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದೊಡನಿಂತು
'ಬಿಡಿಸಾ ಬರಬ್ಬನನೆ! ಬಿಡಿಸಾ ಬರಬ್ಬನನೆ!'
'ಅಂತೆನೆ ಯೆಹೂದ್ಯರರಸನನಿವನನೇಂ ಗೆಯ್ವೆ?'
'ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸು!—ಸಿಲುಬೆಗೊಡನೆ ಹಾಕೀತನಂ!'
ಎಂದೆದ್ದ ಕೋಲಾಹಲವ ಸಂತವಿಸಲವಂ
ಎನಿತೊ ಸಲ ಬಾಯೆತ್ತೆ ಮಾತೊಂದು ಕೇಳಿಸದೆ
ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸು! ಸಿಲುಬೆಗಿಕ್ಕೆಂಬ ಕಲಕಲವೆ
ಎದ್ದೆದ್ದು, ನಡುವೆ ತವಿವಂದು, 'ತಪ್ಪಿವನದೇಂ?
ಮರಣದಂಡವನೀಯಲಿವನೊಳೇಂ ಕಾಣೆನಿದೊ
ಕೊರಡೆಯಿಂ ಬಡಿಸಿವನ ಬಿಡಿಸಿದಡೆ ಸಾಲದೇ?'
ಎಂದವನ ಮಾತಿಗೆ ಯೆಹೂದ್ಯರೆಲ್ಲರು ಕೆರಳಿ—
'ಏನೆಂದೆ? ರಾಜಘಾತಕನಿವನನಿಂತು ಬಿಡೆ,
ರಾಜೋಪಜೀವಿ ನೀನಲ್ಲ! ರಾಜದ್ರೋಹಿ
ಇವನ ನೀ ಕೊಲಿಸದಿರೆ ರಾಜಕರ್ಮವ ಸಮಂ
ತ್ರೆಸಗಿದೆಯ? ಇನ್ನಿವನ ಜೀವದಿಂದಿರಲೀವ
ಕರುಣೆ ಏತರ ರಾಜನೀತಿ? ಯಾವಂ ಪಟ್ಟ
ರಾಜನಂ ರಾಜನೆನ್ನದೆ ತಾನೆ ಅರಸೆನುವ
ನವಗೆ ಮರಣದಿನನ್ಯ ವಿಧಿಯೆ? ಮೇಣಂಥವನ
ಕೊಲದೆ ಕೊಲಿಸದೆ ಬಿಡುವನಾವನವನರಸನಿಗೆ
ಹಿತಶತ್ರುವಹನೊ ಮಿತ್ರನೊ ಬಗೆಯ! ಅಕಟೆಮ್ಮ
ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿ ಮರಣದಂಡಕೆಡೆಯಿರೆ, ಪರರ
ಬಾಗಲಿಗೆ ನೀತಿಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರುವೆವೇನಿಂತು
ನಿಮ್ಮ ನೀತಿಯಿನೆಮ್ಮ ಧರ್ಮವಂ ಕಾಯೆಂದು,

ನಿಮ್ಮೇಕಛತ್ರದೀ ನೆಳಲನೆಮಗೀಯೆಂದು
ಬೇಡುವೆವೆ? ಇನ್ನು ನೋಡೀಗ ಸಿಲುಕಿದನಿವನ
ಕನಿಕರಿಸಿ ಬಿಡೆ, ಡೊಂಬಿಗಾರನಿವನಂ ಮರಳಿ
ಹಿಡಿವುದೆನೆ ಸಾಧ್ಯವೇನಿನ್ನಿವಂ ಯೂದಾಯ
ದಾ ತುದಿಯಿನೀ ತುದಿವರಂ ಕಾಟಕ್ರಾಯಿಗಳ
ನೆಬ್ಬಿಸದೆ ಬಿಡುವನೇನಂದು ಸಮ್ರಾಜನಿಗೆ
ಏನುತ್ತರವನೀವೆ? ಕಟ್ಟಿತಂದವನನಾಂ
ಬಿಟ್ಟೆನೆಂಬೆಯ? ನಿನ್ನ ಹಗೆಯವನನಾಂ ಬೆಳೆಯ
ಗೊಟ್ಟೆನೆಂಬೆಯ? ನಮ್ಮ ಜೋಕೆಯಂ ಬಗೆಯದೊಡೆ,
ನಿನ್ನ ಜೋಕೆಯನೆ ಮುಂಗಾದುಕೊಳು ಜೀಯಾ!'

ಇಂತವರ ಮಿಸುನಿಯೊರೆಯಿಂ ಮಿಸುಕುವಸಿಧಾರೆ
ಯಂತೆಸೆವ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳುವ ಪಿಲಾತಗಾ
ತನ ಮಡದಿ—'ಇಂದೆ ಮುಂಜಾನೆ ಕನಸಾಂತು ನಾ
ನತಿಸಂಕಟಂಬಟ್ಟೆ; ಮುಂಬೆಳಗ ಕನಸು ಬರಿ
ದಾಗದೀ ನಿರಪರಾಧಿಯ ತಂಟೆ ಬೇಡೆಮಗೆ'—
ಎಂದು ಸಂದೇಶವಂ ದೂತಮುಖದಿಂ ಕಳುಹೆ,
ಯೇಸುವಂ ಬಿಡೆ ತನಗೆ ಮನಸಿಮ್ಮಡಿಸಿದೊಡಂ,
ಬಿರುಗಾಳಿ ಹಿಗ್ಗಿಸೆ [೧೫]ತಿಬೇರಿಯಾಂಬುಧಿಯಂತೆ
ಭೋರ್ಗರೆವ ಜನಸಂದಣಿಯ ಕಂಡು ಮನಸು ಕಳ
ವಳಿಸೆ, [೩]ಕೈಸರ ತಿಬೇರಿಯನ ಹಿತಶತ್ರುವಾ
ನಹೆನೊ ಮಿತ್ರನೊ ಎಂದು ಝುಳಪಿಸಿದ ಜಡಿನುಡಿಗೆ
ಮನದ ಧೈರ್ಯಂ ಬೆಳರೆ, ಯೇಹೂದ್ಯರೊಡನೆ ತನ
ಗೀ ಮುನ್ನಮಾದ ಮಸದಾಟವಂ ನೆನೆದು, ಮೇ
ಣದುವೆ ಸಮ್ರಾಜನೆಡೆಗಿವರಂದು ಮನವಿಯಂ
ಬರಕೊಂಡುದಂ ನೆನೆದು, ತನಗದೆ ತಿಬೇರಿಯಂ
ಪೋಗದಿರವರ ತಳ್ಳಿಗೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿ ಬರೆಸಿ
ದೋಲೆಯೊಕ್ಕಣೆಯ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯಂ [೭೧]ನೆನೆನೆನೆದು
ಮೆಯ್ಯ ಮುಳ್ಳೇಳೆ, 'ಧರ್ಮಾಂಧರೀ ಯೇಹೂದ್ಯ
ರಿವರಿಗೀ ಯೇಸುವಿನೊಳಿರುವ ಧರ್ಮಾಸೂಯೆ

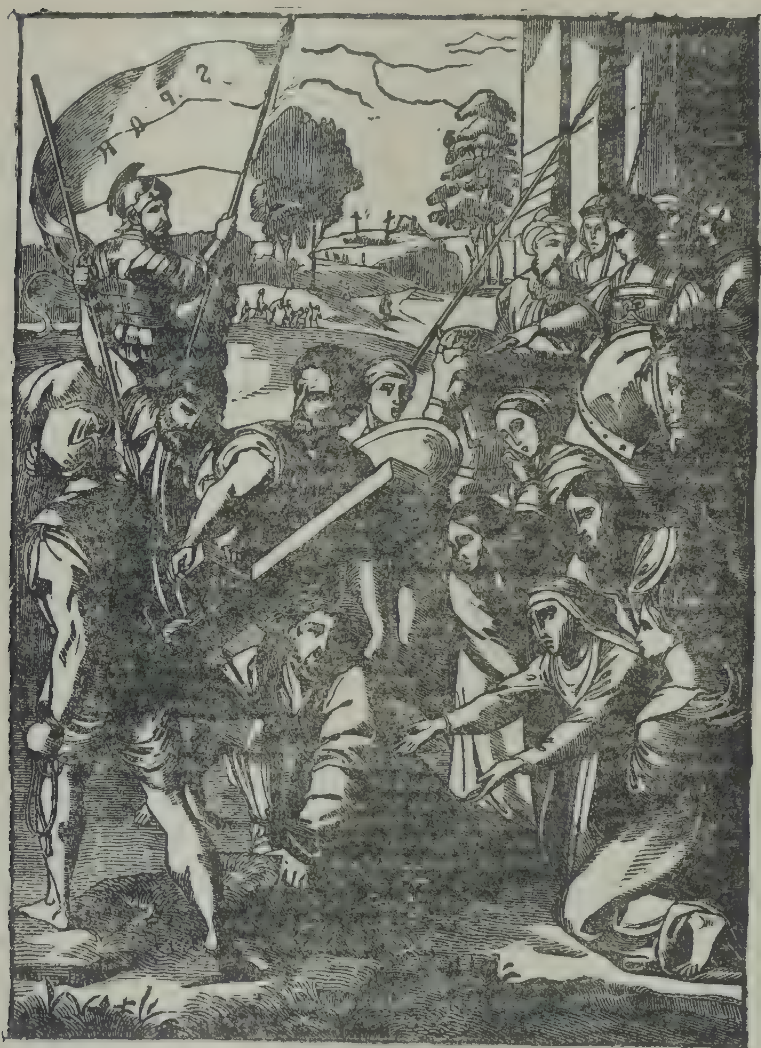
ಗಾಂ ದುಡುಕೆ ಗಂಡ್ಲೋಲಿಗಳ ಗೂಡಿಗೆಸೆದ ಕ
ಲ್ಲಂತಾಗದಿರದು; ಮೇಣಿದುವೆ ನೆವಗೆಯ್ದಿವರು
ನಮ್ಮ ನೊಗದಿಂ ತಮ್ಮ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಹೆಣಗಾಡೆ,
ನನ್ನೊಡೆತನದೊಳೀ ಯೆಹೂದ್ಯವಿಂತಕಟೆಮ್ಮ
ಕೆಯ್ತೊಲಗೆ, ರೋಮಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಜಗನ್ಮಹಿಮೆ
ಎಲ್ಲಿ? ರೋಮಿಾಯರೆ ಜಗಜ್ಜೇತರೆಂಬ ಪೆಂ
ಪೆಲ್ಲಿ? —ರೋಮಿಾಯರಾಳಲು ಹುಟ್ಟಿದವರೆಂಬ
ನಮ್ಮ ಜಾತ್ಯಭಿಮಾನವೆಲ್ಲಿ? ನಮ್ಮಿತಿಹಾಸ
ದೊಳಗೆನ್ನ ಹೆಸರನುಸುರುವರೆಂತು? ಸಾಕದಂ
ತಿರಲಿ, ಸಮ್ರಾಜನೆನಗೇನೆನುವನೆನ್ನ ಕೃಪೆ
ಯಂ ದ್ರೋಹವೆಂದೆಣಿಸದಿಹನೆ? ಮೇಣೀ ದೂರ
ನಲ್ಲಿವರೆಗಿವರೊಯ್ಯದಿಹರೆ? ಚಂಚಲಚಿತ್ತ
ನವನೆನ್ನ ಮರಳೆಂದಡಕಟೆನ್ನ ಪಾಡೇನು?
ಮುದಿಯ ಮೊಸಳೆಯ ಮಡುವಿಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಧುಮುಕುವೆನೆ?
ಹಳಗಿಪಡೆ ಹುಲಿಯ ಹಸಿವೆಗೆ ಹೋತನೀವಂತೆ,
'ಇವರ ನೆತ್ತರ ತೃಷೆಗೆ ನಿರ್ದೋಷಿ ಈತನ
ನ್ನೀಯುವುದೆ ನಿಶ್ಚಯಂ' ಎಂದವಂ ಬಗೆದು, ಮುಂ
ದಣ ಕಟಾಂಜನಕಯ್ದಿ, ನಿಂದ ಯೇಸುಗೆ ಬೆರಳ
ತೋರಿಸಿದೊ —'ನೋಡೀ ಮನುಷ್ಯನಂ, ನೋಡಿರಿದೊ
ನಿಮ್ಮ ರಾಜನನೆಂದಡವರೇಕ ಕಂಠದಿಂ
ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸು ಸಿಲುಬೆಗೇರಿಸೀತನನೆಂದು
ಬೊಬ್ಬಿರಿಯೆ, 'ನಿಮ್ಮರಸನಂ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲೆ?'
ಎನಲವಂ, 'ಕೈಸರನಿನನ್ಯ ನೃಪನೆಮಗಿಲ್ಲ!'
ಎಂದು ಗಲಬೆಯ ಮಾಡುತಬ್ಬರಿಸುವಾ ಗುಲ್ಲ
ಕಂಡಾತನಿನ್ನು ಯತ್ನಿಸೆ ನಿರರ್ಥಕವೆಂದು
ನಿರ್ಧರಿಸಿ ನೀರ ಬಟ್ಟಲ ತರಿಸಿ ಕೆಯ್ಗಳ
ನ್ನದರೊಳದ್ದಿಸಿ ತೊಳೆದು 'ನಿರಪರಾಧಿಯ ರಕ್ತ
ಕಿದುಗೊ ಹೊಣೆ ನಾನಲ್ಲ' ಎನಲೆಲ್ಲರೊಮ್ಮಿಗೆಯೆ
ಎಮ್ಮ ಮೇಲೆಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿವನ ರಕ್ತ
ವಿರಲೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದಲಾರ್ಬಟಿಸಿದರು,

ಹಿಂಡೊಡೆದು ಕಾಡಿನೊಳಗಂಡಲೆವ ಕುರಿಮರಿಯ
ಕಂಡುಬ್ಬಿ ತೋಳಗಳ ಗುಂಡೂಳುವಂತೆ.

ಇನ್ನು ತಳುವದೆ ಪಿಲಾತಂ ಯೇಸುವಿಗೆ ವಧ್ಯ
ನೆಂದು ಮರಣಾಜ್ಞೆಯಂ ವಿಧಿಸಿ, ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಿಂ
ಬಡಿಸಿ, ಸಿಲುಬೆಯೊಳಿಕ್ಕಿರೆಂದು ರಾಣುವೆಯವರಿ
ಗವನನೊಪ್ಪಿಸಿ, 'ಯೆಹೂದ್ಯರ ರಾಜ ನಜ಼ರೇತಿ
ನವನೇಸು' ಎಂದೊಂದು ಹಲಗೆಯಲಿ ಮೂಬರೆಹ-
ದಿಂ ಬರೆಸಿ ಸಿಲುಬೆಯೊಳದಂ ತೂಗಿರೆನೆ, ನೆರೆದ
ಯ್ಯಾಜ್ಞಕರ ಮಂದಿ ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ 'ಏನಿದೇ
ನಿಂತು ಬರೆಸಿದೆ? ಯೆಹೂದ್ಯರ ರಾಜನೀ ಯೇಸು
ವೆಂದು ಬರೆಸದೆ, ಯೆಹೂದ್ಯರ ರಾಜ ತಾನೆಂದ
ನೀತನೆಂದನಿತೆ ಬರೆಸಾ!' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳೆ,
ಬರೆದುದಂ ಬರೆದೆ ಗೆಯ್ದುದ ಗೆಯ್ದೆನೆಂದವಂ
ಹಿಂಗಡೆಯಿನಿಳಿದು ಆರೋಗ್ಗಣೆಗೆ ಹೋದಂ.

ರಾಣುವೆಯರಿತ್ತ ಕಾವಲ ಮನೆಗೆ ಯೇಸುವಂ
ಕೊಂಡೊಯ್ದು, ಕಾವಲರ ದಳವೆಲ್ಲ ಸುತ್ತು ನಿಂ
ದಿರಲವನ ಬಟ್ಟೆ ಸೆಳೆತೆಗೆದು, ಕಿಸುಸೇಲೆಯಂ
ಹೊದಿಸಿ, ಮುಳ್ಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಕುಟವಂ ಮುಡಿಸಿ,
ಬಲಗೆಯ್ಯೊಳೆಂದು ಬೆತ್ತವನಿತ್ತವನ ಮುಂದೆ
ಮೊಣಕಾಲನೂರುತ 'ಯೆಹೂದ್ಯರರಸನೆ ಸ್ವಸ್ತಿ!'
ಎಂದು ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕು ಮೂದಲಿಸಿ, ಮೊಗದಿ ತ್ಥೂ
ಪಿರಿದದುವೆ ಬೆತ್ತದಿಂ ಬಡಿಯೆ, ಬಾಸುಳೆಗಳಿಂ
ಪ್ರೇಮದರುಣೋದಯವೊ, ನಿರ್ದೋಷನಿವನೆಂಬ
ಮೂಕಸಾಕ್ಷಿಯೊ ಎನಲು ನೆತ್ತರೊಡಮೂಡಿದೊಡ
ಮವನೊಂದು ಮಾತನೆತ್ತಿಲ್ಲ! ಮಾ ಎಂದಿಲ್ಲ!
ಕಾಗೆಗಳ ಕೊತ್ತಳಂ ಕುಕ್ಕುವೆಳೆಕುಕಿಲಂತೆ,
ಕೆಂಡಗಳ ಕೋವೆಯಲಿ ಕಾವ ಕಾಂಚನದಂತೆ,

ಮಂಜು ಮುಸುಕಿರುವ ಬೈಗಿನ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ, ನೋ
ಡೆಲ್ಲ ಹಿಂಸೆಯನಂತು ಸಹಿಸಲವನಿನ್ನವಗೆ

ಹೊದಿಸಿದರುಣಾಂಶುಕವ ತೆಗೆದವನ ತೊಡಿಗೆಯನೆ
ತೊಡಿಸಿ, ವಧ್ಯಸ್ಥಾನಕಂದೆ ಸಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕ
ಲಿರುವೆರಡು ಕಳ್ಳರೊಂದಿಗೆ ಯೇಸುವಂ ನಡಸಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ದರವರು. ನೋಡೆನಿತು ಬಲುಗುಂಪು! ನೋ
ಡೆನಿತು ಹೆಂಗಸರವನ ಬಳಿವಿಡಿದು ಎದೆಬಡಿದು
ಗೋಳಾಡುತಿರೆ ಕೇಳಿ ಮೊಗದಿರುಹಿ ಯೇಸುವಿಂ

ತೆಂದನವರ್ಗೆ—'ಯೆರೂಸಲೇಮ ದುಹಿತೆಯರಿರಾ!
ನನಗೆ ಗೋಳಾಡದಿರಿ; ನಿಮಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮ
ಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಗೋಳಾಡಿ! ಇದೊ ಬರುತಲಿವೆ ದಿನಂ,
ಧನ್ಯರೆನಿತಕಟ ಬಂಜೆಯರು! ಹೆರದಾ ಬಸಿರ್ಗ
ಳೆನಿತು ಧನ್ಯವೊ! ಧನ್ಯವೆನಿತೊ ಹಾಲೂಡಿಸದ
ಮೊಲೆಗಳೆಂಬುವ ದಿನಂ ಬರುತಲಿವೆ! ಅಂದಿಗೆಲೆ
ಬೆಟ್ಟಗಳೆ! ನಮ್ಮ ಮೇಲುರುಳಿಲೆರೆ ಗುಡ್ಡಗಳೆ!
ಮುಚ್ಚಿರಕಟಾ ನಮ್ಮನೆಂಬರಿದೊ ಹಸುರೆಲೆಯೊ
ಳಿಂತಾಗೆ ತರಗೆಲೆಯೊಳೇನಾಗದಿಹುದು!'

* * * *

ಅಂದಿದೊ ವಸಂತಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ಭೃಗುವಾರದಾ
ನಡುಹಗಲ ಸಿರಿಹೊತ್ತು, ಭಾಸ್ಕರನ ಸುಳುವಿಲ್ಲ;
ನೋಡೊಂದೆ ಬರಮೋಡ ಬಾನಗಲ ಚಾಚಿ ನೋ
ಹನ ಕಾಲದಾ ಪ್ರಲಯಮೇಘವೆನೆ ಮುಚ್ಚಿಹುದು;
ಬೇಗೆಯಂ ತಡೆಯಲಾಗದು, ಗಾಳಿ ಸೂಸದಿಳೆ
ಯುಬ್ಬಸದೊಳೇದುತಿದೆ, ಮರಗಳಲಿ ಕದಲದೆಲೆ,
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಉಸುರಿಲ್ಲ; ನಟ್ಟಿರುಳೊಳಂತೆ ಮನೆ
ಮನೆಯೊಳುಸಿಕನೆ ಸಂತಮಿರತಕ್ಕ ಜನಪದಂ
ಧಗೆಯ ಹೆಬ್ಬಾವಂತೆ ಹೊರಟು ತಿಂತ್ರಿಣಿವರಿದು
ಬಂತು ಶಲಭಸಮೂಹದಂತೆ ಯೇರೂಸಲೇಮ್
ನಗರದಗ್ರಸ್ತೆಯ ಹೊರಗಿರುವ ಕಪಾಲಸ್ಥಾನ
ವೆಂಬುವಾ ಗೊಲ್ಗೊಥಾ ಗಿರಿಗೆ. ಬಂದಿಗಳಿಂದ
ಹೊರಿಸಿ ತಂದಾ ಮೂರು ಸಿಲುಬೆಗಳ ನಟ್ಟರಾ
ಗೊಲ್ಗೊಥದ ಶಿಖರದಲಿ; ಯೇಸುವಂ ನಡುವೆ ಮೇ
ಣೆಡಬಲದೊಳಾ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರಂ ಸಿಲುಬೆಗಳಿ
ಗಿಕ್ಕಿ, ಕೈಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ ಮೊಳೆ ಜಡಿದು, ಯೇಹೂದ್ಯ
ರರಸನೀ ನಜರಾಯ ಯೇಸುವೆಂದಾ ಬರೆದ
ಹಲಗೆಯಂ ತಲೆಗಡೆಗೆ ತೂಗಿದರು. ಹದ್ದು ಬಿಗಿ
ವಿಡಿದ ಲಾವಿಗೆಯಂತೆ, ಪಡುವಣದಿ ಬಿಳಿಯ ಬಿದಿ
ಗೆಯ ತಿಂಗಳಂತೆ, ಬಲ್ಲಿಗೆ ತೊಟ್ಟ ಸರಳಂತೆ,

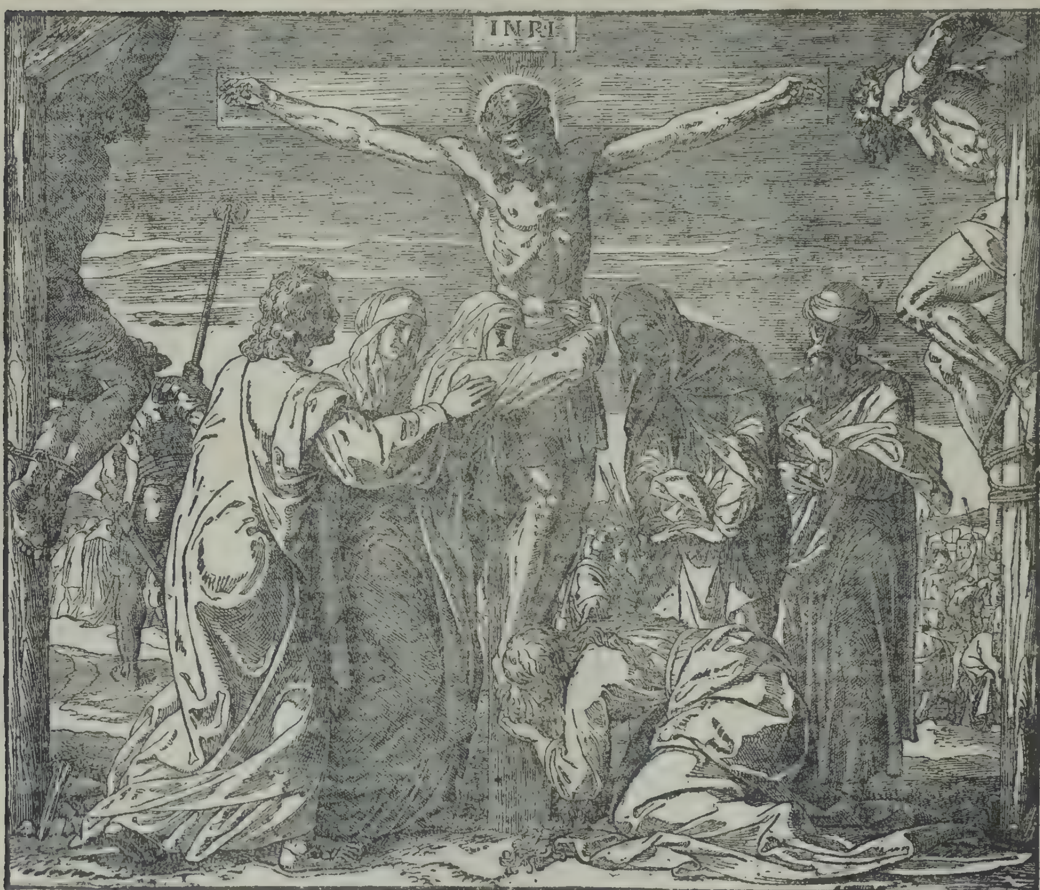
ಮರಣ ವೃಕ್ಷದೊಳಮೃತಫಲದಂತೆ ತೂಗುತಿರೆ,
ತನ್ನ ಬೇನೆಯನಣಂ ಗಣಿಸದವನುಸುರಿದಂ—
ನರದೇಹವೆತ್ತವನಿಗಾ ತನುವ ಗುಣಧರ್ಮ
ವಹ ಬೇನೆ ಇಲ್ಲದಿಹುದೆಂತು? ತಾನಾರ ತನು
ಮನಮನಿನಿಸಾದೊಡಂ ನೋಯಿಸಿಲ್ಲೆಂದು ಸಾ
ವಿರ ಚೇಳ್ಗಳೊಮ್ಮಿಗಕಟಾ ಕಡಿವ ಯಾತನೆಯ
ಸಿಲುಬೆಯಳಲುರಿಯ ತಣ್ಣನೆ ತಳೆದು, ತಾಯ ಮೊಗ
ನೋಡೆ ಮಗು ಬಿಸಲಳಲನೋತು ಸೈರಿಸುವಂತೆ,
ಚೂಣಿಯ ಭಟಂ ಗಾಯದಳಲ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮುಂ
ಗಾದಾಡಿ ಮಡಿದು ಜಯವಡುವಂತೆ, ನರನರಂ
ಗಳಲಿ ಕುದಿಕುದಿವ ವೇದನೆ ಸೋಸಿ, ತನ್ನ ತೊರೆ
ದರ್ಭಕರ ಹಂಬಲಿಸುವ ಮುಮೂರ್ಷು ತಾಯಂತೆ,
ತನ್ನ ಕಡಿವವರ್ಗೆ ತಣ್ಣೆಳಲೀವ ಮರದಂತೆ,
ತನ್ನಳಲವನರ ಹಂಬಲದಿ ಮರೆತುಸುರಿದಂ—
'ಕ್ಷಮಿಸಿವರನೆಲೆ ತಂದೆ! ತಾವೇನನೆಸಗಿದಪೆ
ವೆಂದರಿಯರಿವರು.' ನೆರೆದವರದಂ ಕೇಳಿ 'ಹಾ!
ನಮಗಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯ ಯಾಚಿಸುವುದಂತಿರಲಿ; ನೀ
ದೇವಸುತನಾಗಿದ್ದರೀ ಸಿಲುಬೆಯಿಂದಿಳಿದು
ಬಾರ ನೋಡುವ!' ಎಂದು ಜಟಕರಿಸೆ, ಯಾಜಕರು
'ಅನ್ಯರಂ ರಕ್ಷಿಸಿದಿವಂ ತನ್ನ ತಾನೆ ರ
ಕ್ಷಿಸಲಾರನಾದನೆ? ಯೆಹೂದ್ಯರರಸಂತೆ! ತಾ
ನಿಳಿತರಲಿ ಸಿಲುಬೆಯಿಂದೊಡನೆ ನಂಬುವೆವಿವನ!
ದೇವರೊಳೆ ಭರವಸಿಗನಂತೆ! ಕಾಂಬೆವು ದೇವ
ರೀತನಂ ರಕ್ಷಿಸಲಿ! ದೇವಸುತ ತಾನೆಂದ
ನಲ್ಲ?' ಎಂದಣಕಿದರು.
ಅನಿತರೊಳೆ ಬಿರುಗತ್ತ
ಲೊಂದು ಬಾನೆಲ್ಲವಂ ಬಾಸಣಿಸಿ, ದೇವಸುತ
ನಮೃತನೀ ಮೃತಿನಾಟಕದ ಕಡೆಯ ತೆರೆಯಂತೆ
ಭೂವ್ಯೋಮಗಳ ನಡುವೆ ಮುಸುಕಿದುದು. ಸೂರ್ಯೋಪ
ರಾಗಮೇನಿಂದು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯೊಳೆನೆ ನಕ್ಷತ್ರ

ವೊಂದಿಲ್ಲ. ಮಳೆಯ ಕತ್ತಲೆಯೊ? ಕತ್ತಲ ಮಳೆಯೊ?
ಅಲ್ಲಡೆ ನಭೋಗ್ನಿಮುಖಿಯಿಂದುಗುವ ಕಬ್ಬೊಗೆಯೊ?
ಮಿಸ್ರದೊಂಬತ್ತನೆಯ ಮಾರಿ[೨೮] ತಲೆದೋರಿತೇ?
ಹಗಲ ಮೂರನೆಯ ಜಾಮದೊಳೆ ಹಗಲಿನ ದೀಪ
ವಾರಿತೇನೆಂದು ನೆರೆದವರೆಲ್ಲ ರೆದೆ ನಡುಗೆ,
ಸಿಲುಬೆಯೊಳೆಲೀ! ಎಲೀ! ಲಮ್ಮಾ ಸಬಖ್ಥಾನಿ?
(ದೇವರೇ! ದೇವರೇ! ಯಾಕೆನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?)
ಎಂದು ದಾವೀದ ನೃಪನಂದಿನಾರ್ತಧ್ವಾನ[೨೯]
ದಿಂದರಚೆ ಯೇಸು, ನಿಂದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿವ
ನೇಲೀಯನಂ[೩೦] ಕರೆವನೇಲೀಯನೇಂ ಬಂದು
ಕಾದಪನೊ ಕಾಂಬೆವೆನೆ, ಮೇಘನಿರ್ಘೋಷದಿಂ
'ತಂದೆಯೆ! ಮಮಾತ್ಮವಂ ನಿನ್ನ ಕೆಯ್ಗೊಪ್ಪಿಸುವೆ!'
ಎಂದು ಗಗನದಿ ಯೇಸು ಕಣ್ಣೂರಿ, ತುದಿಬೆಟ್ಟ
ದಿಂ ಕರೆವ ತಾಯೆಡೆಗೆ ಮರಿಜಿಂಕೆ ಜಿಗಿವಂತೆ,
ಸುಗ್ಗಿಯೆಡೆಗಯ್ದುವಾ ಬಾನಕ್ಕಿಯಂತೆ, ದಿನ
ಮುಖದೊಳಿರುಳಿನ ಸೊಡರು ನೇಸರಂಬುಗುವಂತೆ,
ಕ್ಷಿತಿಜದಿಂ ಸಿಡಿದು ಮೇಲ್ನೆಗೆವ ಮಿಂಚಂತೆ, ಯೇ
ಸುವಿನಾತ್ಮಮೊಡನೆ ಬೆಳಕಿನ ಬೀಡಿಗಯ್ದೆ,[೩೧] ನಿಲು
ನೇಸರುಗಳೆಡೆಗಯ್ದೆ, ಕಣ್ಮುಗಿದು ತಲೆವಾಗಿ,
ತನ್ನ ಪಡೆದೆರವನೊಡೆಯಂಗೆ ಮರಳೀವಂತೆ
ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಯೇಸುವಸುವನೊಪ್ಪಿಸಿದಂ.

ಗಡಗಡನೆ ಪೊಡವಿ ನಡುಗಿತು, ದುಃಖವಾರ್ತೆಯಂ
ಜಗಕೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಸುವ ಮೃತಕದುಂದುಭಿಯಂತೆ,
ನೆರೆದರೆದೆಯೆದೆ ಭೀತಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಮೊಳಗಿದುದು.
ಕಾವಲಿನ ರೋಮಕ ಶತಾಧಿಪತಿ ಕುದುರೆಯಲಿ
ಜೂಗಳಿಸೆ, ಕೆಳಗಿಳಿದು ಸೀಸಕಂ ತೆಗೆದಿವಂ
ದೇವತನಯಂ ಗಡಾ! ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯದೊಳಾ
ಹಗಲ ತಿಂಗಳನೆ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿದಂ.

* * * * * * *

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತೆಗೆದುದಾ ಕತ್ತಲಾ ಮೋಡ,
ಸುಳಿದುದೆಳೆಗಾಳಿ, ಮುಚ್ಚಿದ ಕೋಳಿ ಹೊರಹೊಂಚಿ
ಮುಂಬೆಳಕೊಳಂತೆ ಕೂಗಿತು, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಂಡು
ಗೂಡುಗೂಡಿಂದ ಹೊರಸೂಸಿತರೆಮೋವಿನೊಳೆ
ಕಂಗೆಟ್ಟ ಮಂದೆಯೊಟ್ಟಾಗಿ ಮರಳಿತು ಮನೆಗೆ.
ಅಂತು ಹಗಲಿನ ರಾತ್ರಿ ಪಾಳೆಯಂ ತೆಗೆಯೆ, ಪಡು

ವಣದಿ ರವಿ ಮೂಡಿ, ತನ್ನೆದುರಿನೊಳೆ ಪಡುಮೊಗಂ
ಗೊಂಡು ಧರ್ಮಪತಾಕೆಯೆಂತೆ ನಡುಸಿಲುಬೆಯಲಿ
ಚಾಚಿದಪರಾರ್ಕನಂ ಕಂಡು ತಾನಸ್ತಮಿಸ
ಲಲ್ಲಿ ನೆರೆದವರೆಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಯ ದಂಡೆಯಿಂ

ಹಿಂಡೆದ್ದ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳಂತೆ ಗೊಲ್ಲೊಗ್ಗಿಥದಿಂದ
ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದರಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲ, ಸುಳಿವಿಲ್ಲ.

*   *   *   *   *   *   *

ಮೂಗುಹರಕಾವೊಂದು ಹಳೆಯ ೩೨ತಲೆಬುರುಡೆ ನಡು
ಸಿಲುಬೆಯಡಿಯಿಂ ಜಗವ ಬಾಯ್ಕಿಸಿದು ನಗುತಲಿದೆ.
ಕೆಯ್ಯ ಭಲ್ಲೆಯದೊಬ್ಬನಾ ಜಾಮದ ಪ್ರಹರಿ
ಸಿಲುಬೆಗಳ ಮುಂಗಡೆಯೊಳತ್ತಿತ್ತ ಶತಪದಂ
ಗೆಯ್ದು ತನ್ನಯ ಬಾರಿ ಮುಗಿವ ಹೊತ್ತಂ ಕಾದು
ನಿಮಿಷಗಳನೆಣಿಸುತಿಹನಾದಡಾ ಗಿರಿಯಿಂದ
ಲನತಿದೂರದೊಳೊಂದುದುಂಬರದ ನೆರಳಲ್ಲಿ
ಮೆಯ್ಮರಸಿ ಕುಳಿತಿಹಳು ಕಡೆಮುಗಿಲ ಮಳೆವಿಲ್ಲ
ನೀಕ್ಷಿಸುವ ನವಿಲಂತೆ ನಡುಸಿಲುಬೆಯೊಳೆ ನಟ್ಟ
ನಯನಗಳ ೧೩ಮುಗ್ದಲದ ಮರಿಯೆ—ದಾವೀದಕುಲ೩೩
ದಾದಿತ್ಯನ ನವಪ್ರಬೋಧನದ ಮುಂಗೋೞಿ.
ಗೊಲ್ಲೊಗ್ಗಥದ ಹಿಂದಣಿಂದುದಿಸಿದ ಸುಧಾಸೂತಿ
ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯನಮೃತನಾ ಮೃತಮೂರ್ತಿಗೆತ್ತಿಹಂ೩೪;
ಮುನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಹಾಲ ಹೊನಲಂತೆ, ತಾನನ್ನೆ
ಗಂ ಬೀರಿದಕ್ಕರೆಯ ಬಲೆಯಂತೆ, ಬೋಧಿಸಿದ
ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಧವಳಿಮೆಯಂತೆ, ತನ್ನಾತ್ಮ
ದಮೃತತ್ವದಂತೆ ವಿಸಟಂಬರಿಯೆ ಬೆಳದಿಂಗ
ಳೆತ್ತಲುಂ ನಿಷ್ಪಂದಮೆತ್ತಲುಂ ಶಾಂತಂ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ

೧. ಯೆಹೂದ್ಯರ (Jews) ಪ್ರಧಾನಯಾಜಕನಾದ ಕಾಯಃಫನೆಂಬವನು (Caiaphas).

೨. ದೇವರ ಪ್ರಥಮ ಮಾನವಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಆದಾಮನು (Adam) ಮಾಡಿದ ಮೂಲಪಾಪವು (original sin) ಯೇಸು ತನ್ನನ್ನು ಬಲಿಯಿತ್ತಂದಿನಿಂದ ಪರಿಹಾರ ವಾಯಿತು.

೩. ಕೈಸರ (Caesar) ಎಂದರೆ ರೋಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ (Roman Empire) ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಅಂದಿನವನ ಹೆಸರು ತಿಬೇರಿಯ (Tiberius) ಕೈಸರನೆಂದು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೪—೩೭). ಪಿಲಾತನು (Pilate) ಅತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯ ದೇಶದ (Judea) ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದನು.

೪. ಪಸ್ಕ (Passover) ಎಂದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಮುಖ್ಯವಾದೊಂದು ಹಬ್ಬ. ಆ ಹಬ್ಬದಂದು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮಡಿಗೆಡದೆ ಶುಚಿವ್ರತರಾಗಿರಬೇಕು.

೫. ರೋಮಕ (Roman) = ರೋಮದೇಶದವನು; ಇಲ್ಲಿ ಪಿಲಾತ.

೬. ಪಿಲಾತನ ನ್ಯಾಯಪೀಠವಿದ್ದ ಕಲ್ಲುಕಟ್ಟಣೆಗೆ (Pavement) ಇಬ್ರೀಯ (Hebrew) ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗಬ್ಬಥ (Gabbatha) ಎಂದು ಹೆಸರು (John XIX, ೧೩).

೭. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಏದೆನ್ (Eden) ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ (Tree of Knowledge) ಜ್ಞಾನದ ಮರ (Genesis II, ೧೭).

೮. ಯೆಹೂದ್ಯರ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಪರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಆದ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಆದಾಮನನ್ನು ದುರ್ಬೋಧಿಸಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿಸಿದ ಸೈತಾನನೆಂಬ (Satan) ಪಾಪಪುರುಷನು ಅಥವಾ ಅಸುರನು.

೯. ಸಾಯುಜ್ಯ = Communion.

೧೦. Mark IX, ೨೯.

೧೧. ಯೆಹೂದ್ಯ ಎಂದರೂ ಯೂದಾಯ ಎಂದರೂ ಯೆಹೂದ್ಯರ ದೇಶ (Judea).

೧೨. ಹೆಲೇನಾ (Helena) ಸ್ಪಾರ್ಟದ (Sparta) ಅರಸನಾದ ಮೆನೆಲಾಸನ (Menelaus) ರಾಣಿ; ಕ್ಲಿಯೊಪಾತ್ರಾ (Cleopatra) ಐಗುಪ್ತದ (Egypt) ರಾಣಿ (ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೬೯—೩೦). ಇವರಿಬ್ಬರೂ ತಂತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಪರಮ ಸುಂದರಿಯರೆಂದು ಗಣ್ಯರಾಗಿದ್ದರು.

೧೩. ಮಗ್ದಲದ ಮರಿಯೆ (Mary of Magdala) ಎಂಬವಳು ಆಗ ಯೆಹೂದ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಲಾವಣ್ಯವತಿ. ಆಕೆ ಯೇಸುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಳು. (೩೬೯ನೆಯ ಬಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ)

೧೪. ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ (John I. ೨೯, ೩೬) ಯೇಸುವನ್ನು 'ದೇವರ ಕುರಿಮರಿ' (Lamb of God) ಎಂದದೆ. ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ತೆತ್ತು ಆತನು ಮೂಲಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದನೆಂಬ ಕಾರಣ (ಟಿಪ್ಪಣಿ ೨) ಆತನು ಲೋಕದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತ ಕುರಿಮರಿ.

೧೫. ಯೆಹೂದ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮಹಾ ಸರೋವರ (Sea of Galilee). ಇದಕ್ಕೆ ತಿಬೇರಿಯ ಸಮುದ್ರ (Sea of Tiberias) ಎಂದೂ ಹೆಸರಿದೆ.

೧೬. ಯೋರ್ದನ್ (Jordan) ಎಂದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ಹೊಳೆ. ಅದು ಮೃತಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ (Dead Sea) ಬೀಳುತ್ತದೆ.

೧೭ ಆದರೆ ಯೇಸು ಕೈಸರನದನ್ನು ಕೈಸರನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. (Luke XX. ೨೫).

೧೮. ರಾಜ ಜಿಘಾಂಸು==ಅರಸನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೆಳಸುವವನು.

೧೯. ಬರಬ್ಬ (Barabbas) ಎಂಬವನು ಅಗಣ ನಾಮಾಂಕಿತನಾದ ಒಬ್ಬ ದಸ್ಯು, ದಂಗೆಗಾರ.

೨೦. ಸಿಲುಬೆ (Cross) = ತೂಗುಮರ, ಗಲ್ಲು. (ಸಿರಿಯಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಶ್ಲೀಬೋ', ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಸಲೀಬ್')

೨೧. ಪಿಲಾತನು ಹೀಗೆ ೩ ಸಲ ಯೆಹೂದ್ಯರನ್ನು ನೋಯಿಸಿದ್ದನು—(೧) ಆತನು ಯೂದಾಯದ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಲೆ ಕೈಸರೆಯ್ಯದಿಂದ (Caesarea) ರೋಮಾಯ ಸೈನ್ಯದ ಲಾಂಛನಗಳಾದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹದ್ದುಗಳನ್ನು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಮಹಾಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ (Jerusalem) ತರಿಸಿಕೊಂಡನು; (೨) ಸೊಲೊಮೋನನ ಮಡುಗಳಿಂದ (Pools of Solomon) ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವ ಕೆಲಸವು ಬಹುಜನಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವೆಂದು ಆತನು ಬಗೆದು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಪವಿತ್ರ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದನು; (೩) ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸನಿದ್ದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೋಮಾಯ ಕೈಸರನಾದ ತಿಬೇರಿಯನಿಗೆ ಮಾಸಲಿಟ್ಟ ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ತೂಗಹಾಕಿಸಿದನು. ಆತನ ಈ ಅಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಕೆರಳಿ ಕೈಸರ ತಿಬೇರಿಯನಿಗೆ ಆ ಕುರಿತು ಮನವಿ ಮಾಡಿದರು. ಆತನು ಕೂಡಲೆ ಅವನ್ನು ರದ್ದಾಗಿಸಿ, ಇನ್ನು ಅವರ ತಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಪಿಲಾತನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. (Dean Farrar's *Life of Christ*, Chap. LX).

೨೨. But, Rome! 'tis thine alone with awful sway
To rule mankind and make the world obey.

(Dryden's Virgil: *Aeneid*, VI. 1173-74).

೨೩. '*Ecce homo.*'

೨೪. ನಜರೇತ್ (Nazareth) ಎಂದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಊರು. ಯೇಸು ಆ ಊರಿನ ಯೋಸೇಫನೆಂಬ (Joseph) ಒಬ್ಬ ಬಡಗಿಯ ಮಗನು.

೨೫. ಗ್ರೀಕ್ (Greek), ಲಾತಿನ್ (Latin) ಮತ್ತು ಇಬ್ರೀಯ (Hebrew) ಬರೆಹಗಳು.

೨೬. ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದಣ ಪೂರ್ವಿಕನಾದ ನೋಹ (Noah) ಎಂಬವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆದ ಜಲಪ್ರಲಯ (Genesis VII. ೧೭-೨೪).

೨೭. ಗೊಲ್ಗೊಥಾ (Golgotha) ಎಂಬ ಇಬ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ತಲೆಬುರುಡೆಯ ಸ್ಥಳ (John XIX. ೧೭) ಎಂದು. ಅದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಲಾತೀನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ವರಿ (Calvary) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ (Luke XXIII. ೩೩).

೨೮. ದೇವರು ಐಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ (Egypt) ಸೆರೆಯಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದ ಯೆಹೂದ್ಯರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರತರುವರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ೧೦ ಮಹಾಮಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ೯ನೆಯದು ೩ ದಿನಗಳ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ (Exodus X. ೨೨).

೨೯. ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸನಾದ ದಾವೀದನ (David) ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆಯ (Psalms XXII. ೧) ಮೊದಲನೆಯ ಸೊಲ್ಲು.

೩೦. ಏಲೀಯನು (Elijah or Elias) ಯೆಹೂದ್ಯರ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಪ್ರವಾದಿ (Prophet).

೩೧. ನಿಲುನೇಸರುಗಳೆಡೆ = ಉದಯಾಸ್ತಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸೂರ್ಯನು ನಿಂತಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುವ ಪ್ರದೇಶ, ಅಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗ.

೩೨. ಆಲ್ಬರ್ಟ್ ಡೂರರ್ (Albert Dürer, ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೪೭೧—೧೫೨೮) ಎಂಬ ಜರ್ಮನಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಾರನೂ ದಾರು-ದಂತ-ಶಿಲಾ-ಲೋಹ ಶಿಲ್ಪಿಯೂ ಮಾಡಿದ ಸಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿಯ ಯೇಸುವಿನ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ಕಾಲ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಲೆಯ ಡವುಗೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡೇ ಆಂಗ್ಲ ಕವಿ ಟೆನ್ನಿಸನನು (Tennyson) ತನ್ನ '*In Memoriam*' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಿರುತ್ತಾನೆ—

.... and lo, thy foot
Is on the skull which thou hast made.

೩೩. ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದಾವೀದನ (David) ವಂಶದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಜನಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ (Matthew I. ೧).

೩೪. ಯೇಸುವನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಿದ ಶುಕ್ರವಾರದ ಸಂಜೆಯಿಂದ ಸಬ್ಬತು (Sabbath) ಅಂದರೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನ ಎಂಬ ಶನಿವಾರ ಆರಂಭಿಸುವುದರಿಂದ, ಅಂದು ಆ ಶವಗಳನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಗೊಡಿಸಲಾರದೆ, ಆ ಸಂಜೆಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವನ್ನು ಇಳಿಸಿದರೆಂದು ಸುವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆಕಾರಣ ಅಂದಿನ ಚಂದ್ರೋದಯವಾದ ಮೇಲೂ ಯೇಸುವಿನ ಕಳೇವರ ಸಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂಬ ಈ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕವಿಸಮಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಲಹರಿ ಮುಕ್ತಗಳು